

Det er ikke fundet nødvendigt i lovteksten at gentage konventionens bestemmelse om, at arrest kan foretages, selvom skibet er sejlferdigt.

Stk. 3

Bestemmelsen er baseret på konventionens artikel 3 (2). Ved en »person« i stk. 3, forstås i medfør af konventionens artikel 1 (3) enkeltpersoner, selskaber, stater og disses administrationsgrene. Der vil derfor i de fleste tilfælde ikke være tvivl om, hvorvidt skibe ejes af den eller de samme personer. Skibe, der ejes af de samme personer som partredere, må anses at have samme ejer uanset eventuelle forskelle i skibsparternes størrelse og fordeling.

Stk. 4

Uanset at konventionen i artikel 3 (4) giver mulighed for, at arrest kan gøres selv i tilfælde, hvor skibets ejer ikke hæfter personligt for det pågældende krav, har man i stk. 4 fastholdt det i dansk ret hidtil gældende vilkår, at arrest ikke kan foretages i ting, hvori der ikke ville kunne gøres udlæg for den pågældende fordring. Arrest her i landet, uden at skibets ejer hæfter personligt for kravet, vil herefter alene kunne finde sted, såfremt kravet er sikret ved søpanteret. Dette vil gælde, uanset om fordringshaveren måtte være hjemmehørende i et land, som har gennemført arrestkonventionen uden et tilsvarende forbehold.

Stk. 5

Bestemmelsen i stk. 5, der er en følge af konventionens artikel 3 (3), gælder uden hensyn til, om skibet tidligere er blevet arresteret her i landet eller i udlandet, og uanset, om vedkommende land er tilsluttet konventionen. Der kan heller ikke opnås arrest i andre skyldneren tilhørende skibe (søsterskibe).

Der kan være »særlig grund« til at tillade ny arrest, hvor den sikkerhed, som det arresterede skib yder, er utilstrækkelig, eller hvor sikkerhedsstillelsen for at afværge arrest har vist sig at være utilstrækkelig på grund af forhold, der var ukendte på tidspunktet for dens fastsættelse eller på grund af senere begivenheder, f.eks. kautionistens konkurs.

Til § 288:

Stk. 1

Med hensyn til størrelsen af sikkerhedsstillelsen har der ikke udviklet sig en fast praksis herfor og bestemmelsen tilsigter en ensartet praksis.

Bestemmelsen svarer til retsplejelovens § 629, stk. 1, dog således at det er angivet, at et beløb svarende til 5 dages hyretab for skibet i reglen må findes at kunne tages som udgangspunkt ved afgørelse af sikkerhedens størrelse. Det må formodes i almindelighed at

indebære en reduktion af størrelsen af den sikkerhed, der hidtil har været krævet. Ved hyretab menes det tidstab, som skibet vil have, hvis det bliver forsinket. Er der usikkerhed om skibets omtrentlige tidstab, kan rekvirenten sandsynliggøre dette ved hjælp af en erklæring fra en skibsmægler eller lignende om den daglige hyre, som skibet må antages at optjene, hvis det var tidsbortfragtet.

Fogedretten kan fastsætte sikkerheden til et højere beløb end svarende til 5 dages hyretab i tilfælde, hvor skyldneren kan sandsynliggøre, at tabet er væsentligt større.

Stk. 2

Ifølge retsplejelovens § 629, stk. 1, kan fogedens bestemmelse om sikkerhedsstillelsens størrelse ikke ændres, efter at arresten er foretaget. Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 fraviger dette princip for arrest i skib og giver fogedretterne hjemmel til at kræve sikkerhedsstillelsen forhøjet efter arrest er foretaget, hvis det viser sig påkrævet. Dette vil navnlig kunne forekomme, hvor skibet tilbageholdes i længere tid end forventet. Stiller arrestrekvirenten ikke den forhøjede sikkerhed, bortfalder arresten.

Til § 289:

Bestemmelsen er en følge af konventionens artikel 5. Foruden retsplejelovens almindelige regler om sikkerhedsstillelse gælder der i henhold til sølovens §§ 240, 241, 241 a og 272, særlige regler om afværgelse eller ophævelse af arrest for krav, for hvilke ansvaret er begrænset.

Det bestemmes i artikel 5 i konventionen, at en begæring om afværgelse eller ophævelse af arrest i skib ikke skal kunne fortolkes som anerkendelse af ansvar eller som frafald af ejerens lovbestemte ansvarsbegrænsning. Da dette kan betragtes som en selvfølge, er bestemmelsen ikke optaget i lovteksten.

Den sikkerhed, som kan stilles til afværgelse eller ophævelse af arrest, må, i overensstemmelse med, hvad der i øvrigt gælder i dansk ret, være tilstrækkelig til at dække kravet med renter og omkostninger og ikke blot skibets værdi i tilfælde af, at denne er mindre.

Til § 290:

Her tænkes specielt på alle øvrige spørgsmål om arrestens retsvirkninger og om skyldnerens ansvar for skade forvoldt ved arrest i skib eller for omkostninger i forbindelse med sikkerhed, som er stillet for at hindre arrest eller for at få arresten ophævet, herunder spørgsmål om skyldnerens sikkerhedsstillelse for dette krav. Det samme gælder alle processuelle spørgsmål, som arresten ellers giver anledning til.